

V I Lenin

Brev till stadskonferensen i Petrograd. Att uppläsas vid ett slutet sammanträde

Kamrater! Tillåt mig att fästa konferensens uppmärksamhet vid det ytterliga allvaret i den politiska situationen. Jag kan bara stödja mig på meddelanden i lördagens morgontidningar. Men dessa meddelanden föranleder mig att ställa frågan så här:

Bevisar inte den brittiska flottans fullständiga överksamhet överhuvudtaget liksom de brittiska ubåtarnas fullständiga överksamhet vid tyskarnas erövring av Ösel i förening med regeringens plan att flytta från Petrograd till Moskva, att det mellan de ryska och de brittiska imperialisterna, mellan Kerenskij och de brittisk-franska kapitalisterna ingåtts en sammansvärjning om att överlämna Petrograd till tyskarna och på så sätt strypa den ryska revolutionen?

Jag tror, att så är fallet.

Kanske sammansvärjningen inte ingåtts direkt utan via några kornilovmän (Maklakov, andra kadeter, ”partilösa” ryska miljonärer osv), men allt detta ändrar inte sakens kärna det minsta.

Slutsatsen är klar:

Man måste erkänna, att revolutionen går under, ifall proletärerna och soldaterna inte störtar Kerenskij's regering inom den närmaste framtiden. Frågan om upproret står på dagordningen.

Man måste mobilisera alla krafter för att övertyga arbetarna och soldaterna om att det är absolut nödvändigt att utkämpa en sista, våldsamt och beslutsamt strid för att störta Kerenskij's regering.

Man måste vända sig till moskvakamraterna, övertyga dem om att ta makten i Moskva, förklara Kerenskij's regering störtad, förklara arbetardeputerades sovjet i Moskva för provisorisk regering i Ryssland i avsikt att erbjuda omedelbar fred och rädda Ryssland från sammansvärjningen. Må moskvakamraterna ställa frågan om upproret i Moskva på dagordningen.

Man måste utnyttja det tillfälle som erbjuds av kongressen med soldatdeputerades sovjet i Nordområdet, vilken inkallats till den 8 oktober, för att (vid ombudens återresa via Petrograd) mobilisera alla krafter i syfte att vinna dem över på upprorets sida.

Man måste vända sig till vårt partis CK med en begäran och ett förslag om att påskynda bolsjevikernas tillbakadragande från förparlamentet och inrikta alla krafter på att för massorna avslöja Kerenskij's sammansvärjning med imperialisterna i andra länder och på att förbereda upproret, så att rätt *tidpunkt* väljs för det.

PS. Resolutionen från Petrogradsovjetens *soldatsektion* mot regeringens flyttning från Petrograd visar, att även soldaterna blir *alltmer* övertygade om Kerenskij's sammansvärjning. Man måste samla alla krafter för att stödja denna *riktiga* övertygelse och för att agitera bland soldaterna.

* *

*

Jag föreslår att följande resolution antas:

”Konferensen, som diskuterat det nuvarande, enligt vad som allmänt erkänns högst kritiska läget, slår fast följande fakta:

1. Den tyska flottans offensiva operationer, den brittiska flottans ytterst underliga totala överksamhet och i samband därmed provisoriska regeringens plan att flytta från Petrograd till Moskva väcker en mycket stark misstanke om att Kerenskij's regering (eller, vilket är samma sak, de ryska imperialisterna bakom den) har ingått en sammansvärjning med de brittisk-franska imperialisterna om att Petrograd skall utlämnas till tyskarna för att på så sätt undertrycka revolutionen.

2. Dessa misstankar stärks i högsta grad och får den i sådana fall högsta möjliga graden av sannolikhet på grund av följande omständigheter:

för det första har den övertygelsen sedan länge tillväxt och stärkts inom armén, att den bedrogs av tsargeneralerna och även bedras av Kornilovs och Kerenskij's generaler (särskilt genom uppgivandet av Riga);

för det andra döljer den brittisk-franska borgerliga pressen inte sitt ursinniga, till raseri gränsande hat mot sovjeterna och sin beredvillighet att förinta dem till priset av vilka blodsoffer som helst;

för det tredje har den ryska revolutionens halvårslånga historia helt bevisat, att Kerenskij, kadeterna, Bresjkovskaja, Plechanov och dylika politiker med eller mot sin vilja är redskap i händerna på den brittisk-franska imperialismen;

för det fjärde har de vaga men ihärdiga ryktena om en separatfred mellan Storbritannien och Tyskland ”på Rysslands bekostnad” inte kunnat uppkomma utan orsak;

för det femte har alla omständigheter kring kornilovsammansvärjningen bevisat, såsom även framgår av uttalanden i tidningarna Delo Naroda och Izvestija, vilka på det hela taget sympatiserar med Kerenskij, att Kerenskij på det starkaste sätt är invecklad i kornilovhistorien, att Kerenskij var och är den farligaste kornilovmannen; Kerenskij har skyddat kornilovrevoltens ledare, sådana som Rodzianko, Klembovskij, Maklakov m fl.

Med detta som utgångspunkt anser konferensen, att alla skrik från Kerenskij och de borgerliga tidningar som stöder honom om försvar av Petrograd alltigenom är bedrägeri och hyckleri och att Petrogradsovjetens soldatsektion hade fullständigt rätt, då den starkt fördömde planen att flytta från Petrograd; vidare att Petrograd inte kan försvaras och revolutionen inte räddas ifall inte den uttröttade armén absolut och brådskande övertygas om regeringens hederlighet och får bröd, kläder och skodon genom revolutionära åtgärder mot kapitalisterna, som hittills saboterat kampen mot den ekonomiska ruinen (vilket även erkänts av den ekonomiska avdelningen vid den mensjevnikisk-socialistrevolutionära centrala exekutivkommittén).

Konferensen förklarar därför, att det endast genom att störta Kerenskij's regering tillsammans med det handplockade republikrådet och genom att ersätta den med en revolutionär arbetar- och bonderegering är möjligt att:

- a) överlämna jorden till bönderna i stället för att kuva bondeupproret;
- b) omedelbart erbjuda en rättvis fred och därigenom återge hela vår armé tron på sanningen;
- c) vidta de mest beslutsamma revolutionära åtgärder mot kapitalisterna för att förse armén med bröd, kläder och skodon och för att bekämpa den ekonomiska ruinen.

Konferensen anhåller enträget, att CK vidtar alla åtgärder för att leda arbetarnas, soldaternas och böndernas ofrånkomliga uppror för att störta Kerenskij's folkfientliga och feodala regering.

Konferensen beslutar att omedelbart sända delegationer till Helsingfors, Viborg, Kronstadt och Reval, till truppförbanden söder om Petrograd och till Moskva för att agitera för anslutning till denna resolution och för nödvändigheten att genom ett snabbt allmänt uppror och störtande av Kerenskij bana väg till fred, till Petrograds och revolutionens räddning, till jordens överlämnande till bönderna och till sovjetmakt.”

Skrivet den 7 (20) oktober 1917

Ffg publicerat 1924

V I Lenin, *Samlade skrifter*, 5:e ry uppl, b 34, s 347-350